

## Arrest

nr. 326 652 van 14 mei 2025  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. MONDELAERS  
Vroentestraat 2c  
3290 DIEST

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 5 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2025.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Y. MONDELAERS.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***A. Feitenrelaas***

*U verklaart de Vietnamese nationaliteit te bezitten en niet gelovig te zijn. U bent geboren en opgegroeid in het dorp Xuan Lan, district Nghi Xuan, in de provincie Ha Tinh. Na uw huwelijk met Le Doan Thanh verhuisde u naar gehucht 6 in Nghan, district Canloc, in de provincie Ha Tinh – u ging bij uw man en schoonouders wonen. Samen kregen u en uw man 3 kinderen. Al uw familieleden, alsook uw schoonfamilie verblijven tot op heden in Vietnam.*

*In Vietnam werkte u als landbouwer en verkoper van etenswaren. U verdiende echter niet genoeg geld om uw 3 kinderen naar school te kunnen laten gaan. Daarnaast is uw schoonmoeder ziek en kon u haar behandeling niet betalen. U hoorde mensen vertellen dat er in Hongarije veel geld te verdienen valt. Om uw*

reis naar Hongarije te kunnen bekostigen, ging u een lening van 15000 dollar aan bij de bank. U gaf de akte van uw woning als onderpand.

U heeft nooit iets van uw lening kunnen afbetalen. Wel betaalt u elke maand de intrest, waardoor uw familie geen problemen ondervindt.

In juni 2022 verliet u Vietnam en reisde u naar Hongarije. U bleef er zo'n twee maanden, maar vond er geen werk. U hoorde er dat het in België gemakkelijk was om aan werk te geraken, dus besloot u naar hier te reizen. Op 1 augustus 2022 kwam u in België aan. Op 8 december 2022 diende u een **eerste verzoek** om internationale bescherming in. U vreest in Vietnam uw schulden niet terug te kunnen betalen, waardoor er beslag op uw huis gelegd zou worden.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw Vietnamese identiteitskaart neer.

Op 12 april 2024 nam het CGVS een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond; uw verzoek was economisch van aard. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Op 29 oktober 2024 werd u geïntercepteerd door de politie; u werd betrapt op illegaal werk en werd overgebracht naar het centrum voor illegalen te Holsbeek. Tweemaal werd een vlucht naar Hanoi voor u voorzien: een eerste op 22 januari 2025, een tweede op 12 april 2025. Daar uw terugkeer naar Vietnam concreet werd, diende u op 11 april 2025 een **tweede verzoek** om internationale bescherming in. U verwijst opnieuw naar de lening die u aanging en voegt toe dat u intussen gescheiden bent van uw man. Uw ex-man zou uw woning in Vietnam verkocht hebben en ging ervandoor met de kinderen. U heeft intussen een nieuwe relatie in België. Ook haalt u aan dat vrouwen die gescheiden zijn, geen woning hebben en hun kinderen niet mogen zien gediscrimineerd worden in Vietnam. In uw 'verklaringen volgend verzoek' staat genoteerd dat u er een echtscheidingscontract, een huurcontract en foto's omschreef. Na afloop van het interview werd enkel het huurcontract door uw nieuwe partner naar DVZ overgemaakt.

## **B. Motivering**

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming geen bijzondere procedurele noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich geen bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

**Het feit dat u slechts een volgend verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw terugdrijving of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verjijden, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.**

**Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.**

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Dient allereerst te worden gesteld dat u wederom verwijst naar elementen die geen verband houden met een van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald uw etnische origine, nationaliteit,

religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De door u aangehaalde elementen weten bovendien ook niet te overtuigen.

U verklaart intussen gescheiden te zijn (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag – vertaling). U omschreef bij DVZ een echtscheidingsakte, maar deze is niet voorhanden; valt te lezen in mailverkeer in het administratief dossier dat uw nieuwe vriend de stukken zou overmaken, maar hij maakte enkel het huurcontract van jullie woning over. Het CGVS kan dan ook niet oordelen over uw echtscheiding. Meer nog, U verklaart dat u gescheiden bent sinds 4 september 2024, echter verwijst u in verklaringen afgelegd op 29 oktober 2024 (politierapport) nog steeds naar uw echtgenoot in Vietnam. Het CGVS kan geen geloof hechten aan uw beweerde echtscheiding.

Dat uw 'ex'-partner uw woning in Vietnam verkocht zou hebben, laat u ongestaafd en weet dan ook niet te overtuigen. U haalt ook aan dat uw 'ex'-partner ervandoor is met de kinderen. Naast het feit dat dit een blote bewering betreft, blijkt uit uw verklaringen dat u nog steeds contact heeft met uw kinderen (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag – vertaling). Ook aan dit element kan geen geloof gehecht worden.

U verwijst ook naar een zéér specifieke doelgroep die discriminatie zou kennen in Vietnam: gescheiden vrouwen, zonder woning, en die hun kinderen niet mogen zien. Naast het feit dat u deze bewering niet weet te staven, valt u – zoals eerder geargumenteed – niet onder deze doelgroep. Een vrees voor discriminatie kan niet in uw hoofde geconcludeerd worden.

U zou bij DVZ documenten getoond hebben. Daar deze na afloop van uw interview niet door uw nieuwe partner overgemaakt werden, kan het CGVS deze niet beoordelen. Het huurcontract dat wel werd overgemaakt, toont hoogstens dat u hier met iemand een woning huurt, maar draagt verder niets bij aan het asielrelaas dat u uiteenzette.

**Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.**

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij voert de schending aan van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet en betwist dat er “geen nieuw element aanwezig is”.

2.2. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

*“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, overweging 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, overweging 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, overweging 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, overweging 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, overweging 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De Raad stelt vast dat op 12 april 2024 het Commissariaat-generaal oordeelde dat haar verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is, gezien haar verzoek om internationale bescherming economisch van aard was. Verzoekster ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 29 oktober 2024 werd verzoekster geïntercepteerd door de politie; zij werd betrappt op illegaal werk en werd overgebracht naar het centrum voor illegalen te Holsbeek. Tweemaal werd een vlucht naar Hanoi voor haar voorzien: een eerste op 22 januari 2025, een tweede op 12 april 2025. Daar haar terugkeer naar Vietnam concreet werd, diende verzoekster op 11 april 2025 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Verzoekster verwijst hierbij opnieuw naar de lening die zij aanging en voegt toe dat zij intussen gescheiden is van haar man die haar woning in Vietnam zou verkocht hebben en ervandoor ging met de kinderen alsook dat zij intussen een nieuwe relatie heeft in België. Ook haalt zij aan dat vrouwen die gescheiden zijn, geen woning hebben en hun kinderen niet mogen zien gediscrimineerd worden in Vietnam. In haar 'verklaringen volgend verzoek' staat genoteerd dat verzoekster er een echtscheidingscontract, een huurcontract en foto's omschreef. Na afloop van het interview werd enkel het huurcontract door haar nieuwe partner aan de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt.

De kernvraag is of voormelde elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat de verzoekende partij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

De Raad wijst erop dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een volgend verzoek rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoekster spelen, is geen aanwijzing dat de verwerende partij niet zou hebben onderzocht of er nieuwe elementen zijn die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De Raad herinnert er verder aan dat het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of feiten in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, beperkt moet blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of feiten ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42). De Raad mag aldus niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval dus beperkt tot de beoordeling van de in het huidige verzoek aangehaalde nieuwe elementen.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de nieuwe verklaringen die de verzoekende partij aanbracht in het kader van haar huidige beschermingsverzoek en dat zij deze afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen in het kader van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Daarbij komt zij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat de verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

In het bijzonder oordeelt de verwerende partij terdege over de verklaringen van de verzoekende partij als volgt:

***“Het feit dat u slechts een volgend verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw terugdrijving of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.***

***Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.***

*In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.*

*Dient allereerst te worden gesteld dat u wederom verwijst naar elementen die geen verband houden met een van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald uw etnische origine, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De door u aangehaalde elementen weten bovendien ook niet te overtuigen.*

*U verklaart intussen gescheiden te zijn (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag – vertaling). U omschreef bij DVZ een echtscheidingsakte, maar deze is niet voorhanden; valt te lezen in mailverkeer in het administratief dossier dat uw nieuwe vriend de stukken zou overmaken, maar hij maakte enkel het huurcontract van jullie woning over. Het CGVS kan dan ook niet oordelen over uw echtscheiding. Meer nog, u verklaart dat u gescheiden bent sinds 4 september 2024, echter verwijst u in verklaringen afgelegd op 29 oktober 2024 (politierapport) nog steeds naar uw echtgenoot in Vietnam. Het CGVS kan geen geloof hechten aan uw beweerde echtscheiding.*

*Dat uw ‘ex’-partner uw woning in Vietnam verkocht zou hebben, laat u ongestaafd en weet dan ook niet te overtuigen. U haalt ook aan dat uw ‘ex’-partner ervandoor is met de kinderen. Naast het feit dat dit een blote bewering betreft, blijkt uit uw verklaringen dat u nog steeds contact heeft met uw kinderen (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag – vertaling). Ook aan dit element kan geen geloof gehecht worden.*

*U verwijst ook naar een zéér specifieke doelgroep die discriminatie zou kennen in Vietnam: gescheiden vrouwen, zonder woning, en die hun kinderen niet mogen zien. Naast het feit dat u deze bewering niet weet te staven, valt u – zoals eerder geargumenteed – niet onder deze doelgroep. Een vrees voor discriminatie kan niet in uw hoofde geconcludeerd worden.*

*U zou bij DVZ documenten getoond hebben. Daar deze na afloop van uw interview niet door uw nieuwe partner overgemaakt werden, kan het CGVS deze niet beoordelen. Het huurcontract dat wel werd overgemaakt, toont hoogstens dat u hier met iemand een woning huurt, maar draagt verder niets bij aan het asielrelaas dat u uiteenzette.*

***Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”***

Verzoekster komt niet verder dan het betoog dat het feit dat zij wegens de lange afwezigheid verward is geraakt in een scheiding in Vietnam en een nieuwe relatie in België - met consequenties en vrees - in het thuisland, is aangegaan, wel als een nieuw element moet worden aangemerkt. Hierbij plaatst zij de voormelde en terechte vaststellingen niet in een ander licht. Zo werd terecht vastgesteld dat zij verwijst naar elementen die geen verband houden met een van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald haar etnische origine, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Het algemene betoog dat zij meent bij terugkeer slachtoffer te worden van discriminatie wegens het feit dat zij gescheiden is, haar verweten wordt haar kinderen te hebben achtergelaten en dakloos is, wordt niet geconcretiseerd en overtuigt niet als nieuw element. Te meer zij op 29 oktober 2024 werd geïntercepteerd door de politie, betrapte werd op illegaal werk en werd overgebracht naar het centrum voor illegalen te Holsbeek en tweemaal een vlucht naar Hanoi voor haar werd voorzien, zijnde op 22 januari 2025 en op 12 april 2025. Indien verzoekster op basis van de door haar vermelde feiten daadwerkelijk een vrees voor

vervolgung heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt kon van haar worden verwacht dat zij eerder een tweede verzoek om internationale bescherming indiende. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag) of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna of minstens bij het manifesteren van deze problemen bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Verzoekster diende pas op 11 april 2025 een tweede verzoek om internationale bescherming in nadat zij werd overgebracht naar het centrum voor illegalen te Holsbeek en tweemaal een vlucht naar Hanoi voor haar werd voorzien, zijnde op 22 januari 2025 en op 12 april 2025. Het feit dat verzoekster dermate lang wachtte om dit tweede verzoek om bescherming in te dienen en dit pas deed in het kader van een geplande verwijdering van het grondgebied is een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst en geloofwaardigheid van de door haar geschetste problemen en nood aan internationale bescherming. Dit wordt eens te meer ondersteund door de vaststelling dat zij verklaarde gescheiden te zijn sinds 4 september 2024, doch in haar verklaringen op 29 oktober 2024 (politierapport) nog steeds verwijst naar haar echtgenoot.

Het louter aanvoeren van een “specifieke gender-gerelateerde vrees” zonder nadere duiding, kan niet volstaan een ander licht te werpen op voormelde vaststellingen.

Het geheel aan verklaringen en documenten van de verzoekende partij in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, kan worden geconcludeerd dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De motieven van de bestreden beslissing zijn pertinent, draagkrachtig en worden in hun geheel overgenomen.

Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van de verzoekende partij terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar volgend verzoek om internationale bescherming.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor er niet over de grond van het beroep zou kunnen worden geoordeeld. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend vijftientig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF